

Молодіжний Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

УРОК ДЛЯ ТЕБЕ

ТИ НА ЗЕМЛІ-ГОСПОДАР

Бути господарем на землі — значить ефективно використовувати кожну її сотку, всемірно підвищувати її родючість, значить кожному, хто живе на селі, вміти управляти технікою. Так вважає прославлений механізатор Олександр Васильович Гіталов.

Його виступом почався Ленінський урок комсомольців і молоді колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району. Йшла розмова про Основний Закон Радянської держави, про рідну землю, справжнім господарем якої почуває себе тут, на землі Гіталова, кожен. І їхню думку, думку їхніх батьків висловив на сесії Верховного органу влади ушлюблений земляк, член Президії Верховної Ради СРСР, двічі Герой Соціалістичної Праці, бригадир механізаторів О. В. Гіталов, пропонуючи в новій Конституції чітко і ясно сказати про те, що колгоспи, як і інші землекористувачі, повинні ефективно використовувати землю, бережно ставитись до неї, підвищувати її родючість.

Хвилювався пропагандист М. Т. Тараненко, подумки готувався до виступу голова колгоспу В. К. Поповкін, востаннє переглядала тези виступу Алла Барбаренко, підбадьорливо усміхався учасникам уроку О. В. Гіталов.

НЕ ГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, ЧАСУ!

Мені пощастило стояти біля коліски нової Конституції — бути членом Конституційної комісії. Ще зовсім свіжі в пам'яті враження від титанічної праці, вкладеної в цей видатний документ Головою Конституційної комісії, Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР Леонідом Іллічем Брежнєвим, спогади про засідання Верховної Ради, про воїстину всенародне обговорення Основного Закону країни. Відчуваю гордість — людську і громадянську — від того, що під видатним документом епохи стоїть і мій підпис. І пригадуюсь 1936 рік, рік прийняття другої Конституції СРСР. Тоді я став бригадиром тракторної бригади Малополянської МТС, яка, обслуговуючи половину посівних площ району, мала 32 трактори. Так, усього 32. А нині тільки в одному нашому колгоспі імені XX з'їзду КПРС «залізних коней» удвоє більше. І яка це техніка! Я починав свою біографію тракториста з малосильного «Фордзона». Нині ж молоді хлопці в нашій бригаді працюють на потужних К-700, Т-150, «Колосах», «Нивах»! Протакі машини ми у свій час не наслідувалися навіть мріяти.

Так, величезні зміни відбулися в житті нашої країни за сорокарічний проміжок часу між двома Конституціями. Та не тільки про минуле говорить нам Основний Закон. Він спрямовує наш погляд у майбутнє. Про майбутнє думав я й тоді, коли вносив поправку до проекту Конституції СРСР. Мою поправку відзначив у своїй доповіді товариш Л. І. Брежнєв.

Краще, ефективніше використовувати землю... Це завдання, яке стоїть нині

перед трудівниками села, не вигадане мною, а взяте із самого життя. Ось, скажімо, ви, молоді, — чи любите-ви свою землю? Переконали: любите. Але ж любов — почуття не пасивне! Любити землю по-справжньому — означає бути на ній розумним, грамотним, дбайливим господарем. Справжнім господарем. Ну, а який же нині господар зможе виконати свою роль на колгоспному полі, не знаючи техніки? Без неї нині справді й кроку не зробиш. І про це я хотів би сьогодні поговорити з вами.

Я часто виступаю перед хлопцями і завжди раджу їм їти працювати на трактор. Усе дуже просто: я люблю свою професію, знайшов у ній своє щастя і як людина, котра бажає щастя іншим, охоче ділюся секретом його досягнення. Але не подумайте, що все зводиться до вузького патріотизму — любові до своєї професії. Так уже складається життя на селі, що рядовому колгоспникові просто неможливо не знати техніки. Бо ж правда — не дуже гарно почуває себе той, хто не зможе, скажімо, підігнати трактор чи автомобіль у потрібне місце. Відсутність технічних знань мірками сьогодинського дня — вже провалина не тільки в освіті, а й більше того — у формуванні особи.

Скільки б ми не брали прикладів, висновки будуть ті ж: знати техніку нині просто необхідно. І це зовсім не ораторський прийом або ж надмірна захопленість автора. Ні, це життєва потреба. І моя вам порада, юнаки: не гайте дарма часу. Оволодівайте технікою. Використовуйте для цього якомога ширше право на освіту, на працю, гарантовані вам новою Конституцією СРСР.

Навчання... Мені вже 63-й рік, а я без навчання не можу обійтись. Та й хто обійдеться? Адже нині нам, хліборобам, доводиться мати справу з такою технікою, що без різнобічної спеціальної підготовки працювати з нею неможливо.

А втім, проблема не тільки в освоєнні нової техніки. В нашій області, наприклад, понад півтори тисячі тракторів працюють після закінчення амортизаційного строку експлуатації. Це приклад бережливого ставлення до машин, яке нині стає нормою. А для того, щоб оволодіти такою нормою, треба не тільки любити техніку, а й мати різнобічні знання.

Знаю, у багатьох юнаків, котрі стоять перед вибором життєвого шляху, до «важких» питань належить і таке — а де вчитися? Як? Скажу, виходячи зі своєї життєвої позиції. Той, хто хоче присвятити своє життя хліборобській справі, звичайно ж, нехай вступає до професійно-технічного училища. Але це зовсім не обов'язково для всіх. Можна ж використати ті можливості, які дає загальноосвітня школа.

(Закінчення на 2-й стор.).

НА РИШТУВАННЯХ НОВОБУДОВ, У ЗАВОДСЬКИХ ЦЕХАХ, НА КОЛГОСПНИЙ НИВІ — ВСЮДИ НАПРУГА ТРУДОВИХ БУДНІВ, ЯКІ НАБЛИЖАЮТЬ НАС ДО СВЯТА. СТЕПІВЧАНИ ЗУСТРІНУТЬ ЙОГО ЯК СПРАВЖНІ ЗВИТЯЖЦІ.

60 РОКІВ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

Є ДВОРІЧНИЙ!

Цього року механізатори нашого господарства на 500 гектарах вирощували цукрові буряки. Врекуючи те, що рік нинішній особливий, ювілейний для нашої Батьківщини, ми вирішили відзначити його трудовою звитягою. А оскільки тон задали комсомольці, то багатьом із них і довірили вирощувати цукристі.

Три механізовані ланки очолили досвідчені механізатори-наставники, майстри високих урожаїв Іван Федорович Дарієнко, Олександр Григорович Покришка та Василь Лог-

винович Крадожон. Господарі поля поставили перед собою мету — 300-центнеровий урожай.

Протягом літа не вийшли із загінки тракторів — підживлювали рослини, спрушували міжряддя, вели боротьбу з шкідливими за допомогою агрохімікатів. У вестеранів училися майстерності доглядати цукристі комсомольці Володимир Табунченко Іван та Олександр Журавльови, Василь Буриков, Сергій Прозоровський та інші молоді трактористи.

І поле порадувало їх шестирістю — кожен гектар видав 400 центнерів солодких коренів. 20 тисяч тонн цукрової сировини продано дер-

жаві, що майже на 8 тисяч тонн більше планового завдання. А всього за два роки п'ятирічки господарство продало державі 33 601 тону буряків.

Отже, комсомольцям бригади буде про що рапортувати Батьківщині в день свята: у виконання дворічного плану і вони вклали плідну частку.

С. ОНУФРІЄВ,
Герой Соціалістичної Праці, бригадир тракторної бригади колгоспу імені Леніна Знаменського району.

...І НАСТРІЙ СВЯТКОВИЙ

Ми, молоді тваринники другої молочнотоварної ферми колгоспу «Прогрес», радісно зустрічаємо свято Жовтня. А радіємо нам тому, що ми достроково виконали своє річне зобов'язання і дотримали свого слова. При завданні

8520 центнерів виробили 8801 центнер молока. Планували продати державі 7062 центнери, а фактично за дев'ять місяців продали 7395 центнерів.

Перевиконали ми річне завдання і по надою від корови, одержавши по

2526 кілограмів, хоча зобов'язувались надати по 2450. Чималих успіхів у перед'ювілейному змаганні досягли Ольга Шевченко, Ольга Кривенко і деякі інші наші доярки.

Н. ХИЖНЯК,
групкомсорг молочно-товарної ферми № 2 колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району.

В РАХУНОК ЛИПНЯ 1978-го

виявився найсправнішим — першим виконав і дворічний план у перерахунку на вироблені тонна кілометри, і особисті соціалістичні зобов'язання. Нині комсомолець Микола Крижанівський працює в рахунок липня наступного року.

О. ШИНКАРУК,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Кірова.
Новоархангельський район.

ЗА ЧІТКИМ РИТМОМ

Напередодні великого свята члени нашої комсомольсько-молодіжної ланки пишуться тим, що можуть рапортувати славному ювілею про виконання своїх зобов'язань. Механізатори давали слово працювати на «солодких жинках» під девізом «Від кожної машини та агрегату — максимальну віддачу! Іі хвилини простою на збиранні цукрових буряків!» І слова цього дотримали, зуміли забезпечити чіткий ритм і високу якість ро-

боти. На запланованій площі цукристі ми вже зібрали.

Наші агрегати ще в полі, та центнери і гектари вже йдуть понад норму. Нині ми допомагаємо сусідній ланці. Прагнемо й тут зібрати солодкі корені швидко, без втрат. Адже праця наша присвячується нині знаменній даті — 60-річчю Великого Жовтня. Тож робимо все, аби наш трудовий дарунок став іще вагомим.

Члени комсомольсько-молодіжної ланки В. Желудкова з колгоспу «Родина» Ульянівського району.

О. В. ГІТАЛОВ з членами учнівської виробничої бригади Комишуватської середньої школи.

Фото Г. ВРАДІЯ.

ТИ НА ЗЕМЛІ — ГОСПОДАР

НЕ ГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, ЧАСУ!

(Закінчення).

Поч. на 1-й стор.)

Я, наприклад, не уявляю собі існування нашої тракторної бригади без... Комішуватської десятирічки. Так, саме без школи. Адже щороку зліди приходять до нас хороше поповнення. Механізаторське ремесло старшокласники вчать у виробничій бригаді. І скажу, що школу праці вони проходять чудово. Цього року, наприклад, на традиційному учнівському святі врожаю стало відомо, що школярі виростили врожай озимої пшениці, соняшнику, кукурудзи експериментальної селекції, ніж у колгоспі. І це при нижчій собівартості продукції. Школярі не замкаються лише в рамках учнівської виробничої бригади. Понад 350 гектарів просапних обробили вони тільки цього року. А яку неоціненну допомогу подали учні у збиранні хліба! Я з певністю можу сказати: в тому, що колгосп перевиконав своє соціалістичне зобов'язання по продажу державі хліба, в тому, що наше господарство практично весь четвертий квартал працює в рахунок 1978 року, є заслуга й наших юних помічників. Приємно, що хлоп'ята дорослішають у таких хороших дорослих справах.

Проблема комплексної механізації на селі — звичайно ж, проблема молодіжна. І тут знову хочеться сказати про можливість, яку розкриває перед людиною механізаторська професія. Дивлюсь я на молодих хлопців, що прийшли працювати у бригаду, і думаю: хто сьогодні механізатор? Це — людина із середньою освітою, високою культурою. Наші юнаки люблять і хорошу книгу, і хороший кінофільм, можуть грамотно відстояти свою точку зору в суперечці про мистецтво. Вони виступають з лекціями, як вожаті-виробничники беруть участь у роботі педагогічного колективу. Як бачимо, інтереси найрізноманітніші, і розвивати їх є

можливість. Раніше під час сіяби або ж збирання врожаю ми дні і ночі проводили в полі. Нині ж для механізаторів вихідний — це його право. Скільки часу і сил забирало у нас раніше ремонт! Нині у комбайнера або ж тракториста в цій справі чимало помічників — механіки, інженери. Та й база змінилася — цього року, наприклад, у нашому господарстві почалося будівництво інженерно-виробничого комплексу. Праця хлібороба стає все більше схожою на працю робітника промислового підприємства. На селі розвивається особлива механізаторська індустрія.

Ну а з чим зрівняти ту шану, якою наділені механізатори в нашій країні? Про кого пишуться книги, п'єси, про кого — нарис в газетах, передачі радіо і телебачення? Кому вручають найвищі урядові нагороди? Йому, хліборобу, людині праці. А які права! Я, син сільського батрака, нині член уряду величезної країни, перед авторитетом якої схиляються в усьому світі. Мені, сільському механізаторові, поряд з ученими доцями висюють високі чести створювати Конституцію країни — Основний Закон, по якому житимуть покоління радянських людей. А хіба я виняток? Чи не більшість людей праці, а в їхньому числі й хліборобів, в органах управління Країни Рад? Доля трудящих, влада — в руках, на яких мозолі чесної праці.

...Так. У чудовий час ми живемо. Мирна низа перед нами. Створені всі умови для того, щоб людина могла бути щасливою. В Конституції СРСР немає такої статті — право на щастя. Але це право дається всіма положеннями Основного Закону.

Вічна професія хлібороба. Вічна й любов до землі. Нехай яскравіше вона розкривається у ваших молодих серцях. Але не забувайте, що шлях до неї — техніка. Не гайте, хлопці, часу дарма. Вас чекають колгоспні ниви!

ШЛЯХ У ПОЛЕ

З виступу Миколи МОРГУНЕНКА, механізатора тракторної бригади О. В. Гіталова

У нашому колгоспі, як і в усій країні, триває напружене соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня. Піднесення політичної і трудової активності трудящих викликане і прийнят-

ням нової Конституції СРСР. Тож по-особливому ми працюємо, по-особливому дбаємо про врожай цього року.

Пригадую високорослі й полеглі хліба, які укладали в шоторічній киша. У боротьбі за длія врожаю була дорога кожна хвилинка. І візьмем тут для нас, молодих хліборобів, були невтомні трудівники, наставник Олександр Васильович Гіталов, нині старший тракторист, котрі подавали нам урок доброго ставлення до землі, любові до неї, до своєї професії.

Я, як і багато моїх товаришів, після закінчення Комішуватської середньої школи пішов працювати в рідний колгосп, у тракторну бригаду діді Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. Тоді зустрів мене колектив бригади, сам Олександр Васильович.

Ознайомлення — оскільки хліб нашого колгоспу і нашої республіки. Від того, як ми підготуємо ниву, який зерном і в які строки засіємо її, як доглянемо посіви, залежить урожай. Тож справа честі всіх, хто зв'язав свою долю із землею, — робити все можливе, щоб озимий камінь урожайний щедро, щоб радувати Батьківщину новими трудовими здобутками.

Напередодні 60-річчя Великого Жовтня ми прийняли нову Конституцію СРСР, у якій проголошено нашу праву, наш обов'язок бути вірними синами Вітчизни, прославляти її невтомною працею.

БУДЕМО ГІТАЛОВЦЯМИ

З виступу Аліи БАРБАРЕНКО,
бригадира учнівської виробничої бригади
Комішуватської середньої школи

Виступаючи на XXV з'їзді КПРС, наставник нашої учнівської виробничої бригади О. В. Гіталов зазначив, що механізатор — не тільки голоса сила, а й найбільш шанована на селі людина. Більшість механізаторів Комішуватого, випускників нашої десятирічки, мають середню освіту, свою технічну грамотність допомагають агрономічному підготуванню.

Вихованням учнівської виробничої бригади Миколи Юрченку, Олександра Гіричу, братам Моргуненкам доручають складну й відповідальну роботу. Справляються з цим хлопці, бо добру школу хлібороба вони вже пройшли в нашій учнівській виробничій бригаді, створеній 1958 року. Майже за два десятиріччя свого існування вона стала кузницею трудового гарту для старшокласників, базою поповнення хліборобської сім'ї технічно грамотними, працюючими кадрами.

Робота у бригаді забезпечує зв'язок основ наук з практикою, сприяє розвитку інтересу до сільськогосподарської техніки, до професії хлібороба.

Протягом 1976—1977 років ми добились значного підвищення продуктивності праці учнів, удосконалювали формування навиків роботи на сільськогосподарських машинах, розвиток організаторських здібностей

учнів. У членів бригади виховували комуністичне ставлення до праці і соціалістичної власності.

Було проведено значну дослідну роботу, що стосується сортів пшениць. Члени ланок старанно доглядали посіви, вели систематичні спостереження за ростом і розвитком рослин. Висновки, відбиті в щоденниках дослідної роботи, обговорили на святі врожаю і передали на розгляд спеціалістів колгоспу.

Є у нас і піонерська виробничо-технічна бригада — «Юний гіталовець». У шести ланках зайняті 148 піонерів. Горік ці ланки обробили 36 гектарів посівів зернових, 11 гектарів овочевих, 16 гектарів соняшнику, зібрали 1640 центнерів овочів. Доглядали також сад, прищипували садибу, квітники. Ці ЛКСМУ нагородили грамотою «Юний гіталовець» Почесною грамотою як переможця в республіканському змаганні.

28 вересня в школі відбулося традиційне свято врожаю. Всі ланки представили натуральні експонати вирощених культур, щоденники дослідної роботи. Нашими гостями були керівники колгоспу, механізатори тракторної бригади, батьки. Вони оглянули виставку, були присутні на театралізованому виступі членів учнівської бригади і юних натуралістів.

Юні гіталовці — нова голосна бригада — знову дали клятву батькам бути справжніми хліборобами. З наказом від колективу механізаторів виступили голосні інженери колгоспу Ф. М. Яковенко, агроном М. І. Білокінь.

Ми постійно беремо активну участь у конкурсі «За ленінське ставлення до природи», у благоустрої пришкольньої території, спортивного комплексу, вулиць села. Доглядаємо дендропарк, сквер у центрі села, біля обеліска односельчанам, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни.

Ланки учнів дев'ятих класів доглядають зелені насадження тракторної бригади, а восьмикласники — шефи дитячого садка.

Влітку в таборі праці і відпочинку ми провели бесіди «У праці ростуть герої», «Ти і п'ятирічка», «Професія наших батьків», що сприяли вихованню в учнів сталого інтересу до сільськогосподарських професій. Цікаво пройшла диспут «Як ти до хліба, так і люди до тебе».

У трудових паспортах членів бригади — записи керуючих відділками, голови колгоспу, що свідчать про працюовитість, дисциплінованість, відповідальність старшокласників за доручену справу. Доказ цього й те, що правління колгоспу нагородило 30 учнів-виробничників путівками до міста-героя Севастополя, фортеці-героя Бреста.

Міцні матеріальна база учнівської виробничої. Крім двох класів ме-

канізацій, котрі значно поповнили запасники частинками, підручниками і методичною літературою, обладнано «маленький польовий табір», у якому розміщено шкільну техніку.

Я, як і мої однокласники, пишаюсь трудовими здобутками наших батьків, їхньою хліборобською майстерністю. І всіх нас захоплює перспектива розвитку сільськогосподарства. Ми вдаємося рідній Вітчизні, Комуністичній партії за щасливу юність. Прагнемо внести й свою частку праці у виконання накреслених десятиріччя.

Будемо гідними справи наших батьків, після закінчення школи залишимося у рідному колгоспі, увірлюємося в дружню сім'ю гіталовців.

СТАРТ ДОБРИХ СПРАВ

З виступу Віри ГРАБОВСЬКОЇ,
секретаря комсомольської організації колгоспу

Прийняття нової Конституції і 60-річний ювілей Жовтня — ці дві події в житті Батьківщини стали для нас, молодих, стартом багатьох добрих справ.

У нашій первинній комсомольській організації 115 комсомольців. Як тут не розповісти про їхню участь у збиранні зернозайки! Хороші слова можна сказати про молодих механізаторів, які після закінчення Голованівського професійно-технічного училища взяли найактивнішу участь у збиранні врожаю. Це Анатолій Бубнов, Володимир Шворін. Молоді механізатори, вчорашні випускники школи Володимир Шатенко, Петро Петерс, Віктор Михайльський, які прийшли у бригаду діді Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, теж зарекомендували себе здібними,

робочими хлопцями, вміло використовували знання, здобуті в школі. Добре попрацювали на жнивах молоді хлібороби колгоспу.

У змаганні за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня включилися всі члени первинної комсомольської організації господарства.

Обговорюючи проект нової Конституції СРСР, молоді відзначали переконливі обов'язки чесно й сумлінно працювати.

Громадянська зрілість сьогоднішніх молодих людей не може не викликати почуття поваги, тому-то на позачерговій сесії сесії Верховної Ради СРСР О. В. Гіталов голосував за надання комсомолові разом з іншими громадськими організаціями права законодавчої ініціативи.

СЛОВО ВДЯЧНОСТІ

З виступу Олександра ГІРИЧА, тракториста, члена комітету комсомолу колгоспу, депутата сільської Ради.

З особливим хвилюванням я слухав заочне слово Леоніда Ільїча Брежнєва на позачерговій сесії сесії Верховної Ради Союзу РСР, який підтримав пропозицію Гіталова: цілою і ясно сказати в новій Конституції про те, що колгосп, як і інші землекористувачі, повинні ефективно використовувати землю, бережливо ставитись до неї, підвищувати її родючість.

Сьогодні конституційно закріплено відповідальність хліборобів за ефективне використання землі. Це прекрасно! Бо й справді, зараз хліборобу аж ніяк не обійдеться без глибоких знань, без високої професійної майстерності.

Здається, що завісім щодня прийшла ми після закінчення школи працювати в тракторну бригаду рідного колгоспу. Кожному з нас довірили потужні машини для роботи на землі, яка закріплена за колгоспом в безплатне і безстрокове користування. Про себе завжди, що спочатку не все в моїй праці було ідеальним. Бракувало досвіду, знань, наполегливості. Та все це залишилося тільки в спогадах, бо мені допомогли старші товариші. Користуючись нагодою, я ще раз хочу висловити щирою вдячністю Олександру Васильовичу за його батьківське піклування про нас, молодих хліборобів, за ті знання механізаторської справи, якими він завжди і щедро ділиться з нами. Все це допомагає нам в непростій хліборобській праці, вчить любити, берегти землю.

Ось чому поправа, яку вніс Олександр Васильович до статті 12-ї нової Конституції СРСР, залишається в наших серцях.

Під час Ленінського уроку.

Фото Г. ВРАДІЯ.

ШКОЛА МОЛОДИХ ПРОПАГАНДИСТІВ

Чотири дні працювали в Кіровограді обласні курси молодих пропагандистів. Перед слухачами з доповіддю «ХХV з'їзд КПРС про завдання по комуністичному виконанню молоді» виступив секретар обкому комсомолу В. Малицький. Про завдання комсомольських організацій і пропагандистів політтурків у 1977—1978 на початковому році розповів консультант Будинку політосвіти О. Касиненко.

На курсах було прочитано лекції про теоретичну й методичну підготовку пропагандиста, про те, як готуватися до чергового заняття, про методику підготовки і проведення заняття, про значення принципів підготовки і проведення роботи. Розглянуто питання методики організації самостійної роботи слухачів, дано рекомендації, як працювати над першоджерелами, як використовувати в роботі з молоддю елементи психології, технічні засоби і наочні посібники, як добирати літературу, працювати над нею.

Молоді пропагандисти зустрілися з досвідченими, які поділилися з ними своїм досвідом. Слухачі курсів відвідали заняття з кількох турокх політнавчання комсомольських організацій Кіровограда.

П'ять днів у нашому місті виступала відома співачка, народна артистка УРСР Софія Ротару. Щирими оплесками глядачі винагороджували кожну її пісню.

Веселі усмішки спливали на обличчях кіровоградців, коли на сцені з'являлася народний артист республіки Андрій Сова. Майстерно, з природним гумором він читав гумористичні твори українських радянських поетів. Всі концерти супроводжували ансамбль «Червона рута» з Чернівецької філармонії. У його виконанні лунали голосним розмаїттям естради і народні пісні.

На з'їзді співає Софія Ротару.

Фото В. ГРИБА.

Ви просили розповісти...

★ ГЕРВУВ НАШИХ ІМЕНА

У дні тимчасової окупації гітлерівцями Кіровограда в місті діяли підпільні партійно-комсомольські групи. Керували комуністами, патріотів завдавали ворогові відчутних ударів. Вони здійснили 682 великі диверсії, знищили понад 1600 фашистів. Комсомольці збирали розвідувальні дані для Червоної Армії, допомагали партизанам добувати зброю і продукти харчування.

Немає подвигів здійснювали члени підпільно-диверсійної комсомольської групи, очолюваної Віктором Рибалкіним. У її складі був німецький антифашист, комуніст Отто Сімон.

Про дві відчайдушні операції підпільників, проведені 9 і 13 жовтня 1943 року, ця розповідь.

У полум'ї

1.—

Був холодний жовтєвий ранок. Нудний дощ таранив у тибки, вітер стогнав у димарі, стобало мокрим вітром по ганцях стінах і дверях.

— Ногода така, про яку кажуть, що добрий господар такого дня собаку на вулицю не випустить, — промовив Олександр Голуб.

— А для нас вона саме та, що треба, хоч операцію проведемо за будь-якої погоди, — відгукнувся погляд від напері начальника штабу і секретаря комсомольської організації групи Іван Волощенко. — Для ознайомлення з планом слухай мене командир.

Рибалкін стискав кам'яну у кулак, провів по сириних долонях. Видно було, що він дуже зморений. Останніми днями доводилося багато працювати вдень і вночі. З настанням Радянської Армії зріссяш послання боротьби у ворожачу тилу. Друкували й розповсюджували листівки і звернення штабу партизанського загону.

За годину до наради Віктор зустрічався із Ізяславом, що працював з Нерубайського лісу від командира партизанського загону Семена Івановича Долженка.

— Нашим друзям там, — живили головною в бік лісу, — тепер неслухаю. Лютому фашисту, пинирить селами, проноситься ліс. Особливо озарили після ночі останніх днів. Ви не знаєте?

Обличчя носівало, пожовтіла мова. Він розповів про партизанів, що кілька днів тому вбивали Долженку напад на командирів у Мотронівці. Там втрапили окупантів впливним бланком — пародій месинжів знімали команданта, трьох помічників і захопили цінні документи.

— Букало вчора, — продовжував бадьоро Рибалкін, — у Веселому Курі наш хлопчик відправив на той світ фашистського генерала.

— Оце справжня робота! — аж підскочив Юрій Голуб. — Тепер слово за нами.

— Буде робота й у нас. І дуже скоро. Точніше — сьогодні. Партизанам потрібні зброя, зима одяг, продук-

ти. Все це є на німецьких складах. А повинні бути на наших. Зброю, взимство у фортеці. Гітлерівці там безгатово, в основному воюють так званої РВА, а простіше — масовці, зрадники, що приєднують фашистам. Запридики замешувалися — на Дніпрі вже гриміють наші гармати. Жде розплата зрадників. От і шукають винадку, щоб уратувати свої шкурки. Деятеро згодяться допомогти нам.

Рибалкін протер кустовою червоні від безсонних очей. Знаєте ви, пенно, й Русянка. Директора Голтавського маслорозводу, що евакуювалися в наше місто. Цей гірний служив окупантам. Ще б пак, козирний помічник. Так-от, у нього режисують продукти. Для проведення операції штаб вилучив два автомашини і провізники для супроводу в міст. Починаємо о вісімнадцятій. Підуть Голуб, Голєвський, й Іван Манушкін, Краченко і Ткаченко. Чергується заготовлене для всіх.

...Віктор повільно наблизився до проходної. Полезна, поново змита форма оберлейтенанта СД робила його фігуру стрункою, легкою. Нахисні до бланку роботи дозволи по бруківці дзвінками підкованими. І було в ході підпільника стільки індивідуальності, стільки почуття віри в успіх своєї справи, що завважила сторожового варту вступити, лася, підтягнулася. Тим більше, що слідою за оберлейтенантом повалило крокували унтер-офіцер і фельдфебель.

Рибалкін неквапом відставав з внутрішньої кишені нагрудку. Вартувий тільки кинув нападний погляд на картонний квадратик, перекреслений чорною смужкою.

— Бігте, гер лейтенант. Підпільники звідки попрямували до казарми. В коридорі, минаючи диванного, Голуб різко зупинився і повернувся до пустого здоров'я.

— Тихо, дядю, — приклав пистолет до обсясного живота власного. — Не треба зайвих рухів.

Рибалкін і Голєвський стояли вже на порозі казарми.

— Руки вгору! І без жарти. Деятеро козирних солдатів РВА, попереджені заздалегідь, миттю скочили до парадної зброєю. Інші, спантеличені нежданою подією, купують зблизь біля виходу.

— Ніякої метушли. Замість вартувих своїх, — кинув ко-

роткі команда Рибалкін. — Зброю на машини.

Через п'ятнадцять хвилин навантажених гвинтівками, автоматами, набоями, гранатами вийшли в проходної і покатили до маслорозводу. Друга група підпільників вирушила на військові склади, розташовані в районі Балаївської шахти. А різно о 18.30 обидві групи зустрілися у призначеному місці.

Курним шляхом, минувши німецькі блок-пости, до Знаменки мчав автомобіль у загін С. І. Долженка. Того вечора партизани одержали від комсомольців — підпільників добрий подарунок — зброю, обмундировання, продукти. В їхній лаві вилилися сімнадцять козирних військовозапасних, вилучених з неволі.

Кінчався знайшли для підпільників день, день 9 жовтня.

2.—

— Набрид мені отой Гаук, як гірка редька, — здо блиснула очима Голуб. — Скільки людей у моєму звін, катюга. Майже подія розстріли, шугравання, облоги. Стратиги його — і край.

— Давно за ним домовина плаче, Юро, — подивився на друга Рибалкін. — Та неслуха, ой як нелегко прибрати Гаука. Проникнути на територію гарнизону неможливо. А в місті ти бачи, як ходять цей фашист? В оточенні півсотні голорізів. Спробуй дістати його. Тільки людей покладаєш.

— Гаука треба пристрегти в гарнизон, — негов про щось давно вилучене сказав Волощенко. — Ось який розташування клубу СД на Биківній. Тут усе — казарми, склади, кабінет Гаука. Сили у фріцці невеликі — сороч військових і офіцерів та шість надцять власовців.

— Нам не звикати, — усмінувся Голуб.

— Головне, — відомий на роль на трінадцяте. — Випро, герей?

— Я вам давно казав, що Гаррі — свій хлопчик. Він ще раз не довів.

— Сімон. От молодець! — задорноно хотер руки Рибалкін. — Мені він теж давно подобався. Хоча пересвідчив його ми були зобов'язані. З встановленням не жартувати. А вони на провокації мастаки. Хай не ображається товариш Сімон — такі закони конспірації.

...Унтер-офіцер Гаррі Сімон служив шофером у тій самій частині, командиром якої був заступник нацист Гаук, криканий кат, що знімав не одаційну кіровоградців і радянських військовозапасних. Із акції Державної наглядничини комісії, що розслідувала злочини фашистів в обласному центрі, говориться: «На підставі показань свідків, заяв громадян, протоколів допитів, даних розкопок і висновків судово-медичної експертизи встановлено, що в Кіровограді німецько-фашистський загартиник та їхні ставленники за час окупації закатували і розстріляли близько 72 тисяч радянських громадян». (А напередодні війни в місті налічувалося близько 102 тисяч жителів). І всі ці жахливі злочини — справа рук вирока Гаука. Ось чому підпільники ухвалили смертний вирок нацистській і готувалися виконати його...

Над містом опустився холодний ніч. Безлюдні (навіть удень) після комедантської години вулиці немов вимурзали. Не спали тієї ночі, зазекта, лише підпільники. Рибалкін, глянувши на диферблат годинника, коротко сир-

тав:

— Усе готове?

— Так. Гаррі тільки-но повідомив, що пошкодив телефонний зв'язок гарнизону. Назавжди і на сьогодні.

О ніч на дванадцять вулицею Бикова під МТС розмірено ходив тільки три німецьких офіцерів. Тільки той, хто допре знав їх в обличчя, міг впізнати в них Рибалкіна, Волощенко і Голуба. На деякі відстані за ними пострілювали трофейними кобальтими ще кілька підпільників. У темряві вималювався силует черного поста, що охороняв гарнизон.

— Халей! — пролунав тауке.

— Пароть?

— Ей, — спокійно кинув вартувому Волощенко. — Майже не зупиняючись, рішили гітлерівців. Недаказі накрили й другий пост. Караулі не примічання застопили без єдиного пострілу.

— Будемо діяти порізно, — дає команду Рибалкін. — Частини піде в казарму, обеззброїть солдатів. Голуб і Волощенко — за мною, до офіцерської кімнати. Там — Гаук.

П'ятеро офіцерів і шеф сиділи навколо стола, тахарацією напоями, бугербротами, недокурками. Гаук саме тасував колоду карт, коли двері з шумом розчинилися і почувся лунки:

— Хенде хох!

Фашист очманів динився на вузеньке дуло пістолета, що погорлово стирчало зі стіни його грудей. Кат новоліт на чин руху. Те ж саме зробили й інші офіцери. В цей час сталося непередбачене — сухий короткий постріл пролунав за спиною Віктора. Кров брызнула з лівої шийки понака.

Брешиш, собако, не врятуєш! — вигукнув Рибалкін і нахисну на спусковий гачок пістолета. Гаук схопився за груди, впав на крило. Віктор відкрив вогонь по інших фашистах, з бжег став приблизитися до дверей. Від його кулі улягло ще трохи офіцерів. На додому другий прийшли Голуб і Волощенко. Підпільники вирішили з розгубування гарнизону.

Смільний наліт на військову частину і вбивство Гаука викликало страшний перелом серед гітлерівців. Вовзали мастаки вони по дворях, шукали партизанів. На будинках і рекламних щитах поновилися оголошення, які повідомляли, що фашисти обіцяють нагороду «п'ятдесят тисяч марок» тому, хто введе місцевобувальників в лапе. Але охочих не знайшлось.

Окупанці лютували. На них було поставлено всю агентуру. Встановили розуміння, що підпільникам допомагав хтось із німців. Під загрозливим поглядом стала діяльність Гаррі Сімона. За рішенням керівництва підпільники антифашист змушени були позитити службу у гітлерівців. Єдиного дня він вкрав у них зброю, автомобіль і втік у партизанський загін, де продовжував боротьбу.

«Я часто запитую себе: чи все ми зробили, щоб здолати фашизм? Так, робили багато. Скільки разів ризикували життям, скільки пролили крові! Я пам'ятаю, що теж вів хоч малесенький вклад у справу розгрому нацистських злодзвирів...» Так писав Сімон у листі до своїх кіровоградських побратимів. Живе нині цей патріот-інтернаціоналіст у ПДР. Ходить під своїм справжнім іменем — Огю. Для нацистів він був Гаррі, оскільки простаріли комуністичні доведенья приховувати саме доведенья минуле, служили у війську загартиників, куча його мобілізували насильно.

Ю. МАТВОС.

А ХТО ТИ?

Секретами професії ділиться Микола ТКАЧЕНКО, кухар залізничного ресторану станції Кіровоград.

Наша професія — одна з найцікавіших. Багато доброт, дбайливості, терпіння треба мати, працюючи у сфері обслуговування.

Ще важливе якість справи? Смак? Зовнішній вигляд? І те і друге. Тому-то кухар повинен мати естетичне відчуття, аби гарно оздобити приготовлену страву, звичайно, не забувши при цьому про її кулінарні якості.

Сирова наша творчість. Успіх народжується експериментом. Тут дуже важливе також і точне дотримання технології.

Сучасна техніка — надійний помічник і в нашій професії. Але водночас виникає своєрідна проблема — необхідно добре оволодіти технічними познаннями і разом з тим злитися майстром кулінарного мистецтва.

У нашому ресторані, де щодня широкий асортимент страв, є можливість удосконалювати професійні навички. Кулінарія вимагає старанності, точності. Адже смак страв часто залежить від зони і помітних технологічних нюансів. Тут немає дрібниць.

Кожна вибрє професію до вподоби. Саме ту, яка видається йому найцікавішою. Мені давно подобалась професія кухаря, особливо ті мікстє, швидкість, увага, з якими працюють граці представники цієї професії. Поміркувавши, ви сьогоднішні зі мною, що хороший працівник нашої фахи — не і лікар, і психолог, і артист, і навіть, якщо хочете, дипломат. А добрий настрій? Хто його творець? Ви самі ніколи не помічали, як після відвідин хорошого ресторану у вас полінується настрій?

Тепер дещо про себе. Два роки тому закінчив я Кіровоградський технікум радянської торгівлі. Нині працюю в міжбасейному залізничному ресторані, що в Кіровограді.

З перших днів відчув увагу і турботу алого колективу і колективна, завдячуючи виробничтвом М. М. Гунько.

Колектив у нас дружний.

У роботі повсякчас доводиться застосовувати знання, здобуті і в кулінарному училищі, і в технікумі. Це ще раз підтверджує те, що в нашому ділі знання технології, психології, естетики, широкій світогляд — необхідні. Тут і досвід старших, умів наших бригадирів стає у пригоді. І школа економічних знань, і конкурси на кращого по професії — все це ланки одного ланцюга зростання майстерності кожного з наших працівників.

Говорити про нашу професію можна багато. Я вважаю, що це одна з найцікавіших і найпотрібніших професій.

ГІДНА ЗМІНА

БЕРЛІН. Півмільйона існаків і дівчат зайнято тепер у системі професійно-технічного навчання НДР. З них 60 процентів — активні винахідники і реціоналізатори — учасники руху «майстрів завтрашнього дня».

Вихованням гідної зміни робітничого класу займаються 15 тисяч викладачів, 30 тисяч майстрів і 100 тисяч кваліфікованих робітників. До Виставки досягнень «майстрів завтрашнього дня», яка відкривається в листопаді і яка підіб'є підсумки розвитку цього руху за 20 років, майбутні кваліфіковані робітники готуються з особливим ентузіазмом. Впровадження новаторських пропозицій учнів, що проходять професійну підготовку на різних підприємствах республіки, дасть можливість зекономити матеріалів на сотні тисяч марок.

(ТАРС).

після виступу «МК»

«ІСТОРІЯ 3...

ГАРЯЧИМ ВІДОМ»

Гострий сигнал під татким заголовком було надруковано в номері газети за 1 жовтня.

У кореспонденції будівельники П. Касьянов, В. Дюмак, М. Пилипчук, В. Карпуть.

А. Кравець, начальник штабу ударної комсомольської будови — залізничі Долинська — Помічна В. Цибренко писали, що Галицький будинок одержав мало овочів, молочних і м'ясних продуктів, що шугат Галицький постійно недокомплектувався, а у вересні вона зовсім

не працювала. В магазині № 4 Коммунального споживчого товариства Новоукраїнської райспоживспілки, що торгує на території містечка будівельників, у достатній кількості різних виробів, а продукти бувають не завжди.

Перший секретар Ново-

українського райкому комсомолу О. Іщенко повідомляв, що кореспонденція обговорено на засіданні бюро райкому, де був присутній заступник голови райспоживспілки Р. Ромман.

Намічено заходи для поліпшення роботи магазину і їдальні. Тепер у магазині № 4 щодня завозять хліб, масло, сметану, сир, ковбаси. Горілку з продажу вилучили.

Творці революції

Комуніст

вик, він добре розуміє, що лише партія більшовиків може довести революцію до перемоги. І в квітні 1917 Носин Могилевський стає комуністом.

У горнилі безжалюї класової боротьби гартувався його характер. Член, згодом секретар Єлисаветградського партійного комітету, член ревкому, який боровся проти пестливіців і встановив 1918 року в місті владу Рад.

Учасник запеклих боїв з кайзерівськими окупантами в районі станції Цибулів та Фундулівка теж добре запам'ятав худорлявого помічника командира партизанського загону.

У квітні 1918 року П. Могилевського разом з групою товаришів (Черинин, Поляков, Ніскупов, Бухинин, Замуленко) Центральний Комітет партії направляє інструкторами Західно-Сибірського обласного комітету. Там під час боїв з білоглазами знадобився бойовий досвід Носина Семеновича.

Підлізав робота в Очакові, де Могилевського знали під псевдонімом Загоруйко, організатор Очаківського підпольного ревкому і парткому, керівник підпольного Єлисаветградського ревкому, голова підпольного Військово-революційного комітету, який очолював боротьбу за остаточно встановлення влад Рад у лютому 1919 року. Голова повітової Ради робітників, солдатських і селянських депутатів — такі основні віхи життя Н. С. Могилевського на Єлисаветградщині.

Цінуючи досвід, наповнений молодого комуніста ЦК КП(б)У направляє його в травні 1920 року на роботу до Харкова. Губком доручає Носині Могилевському надзвичайно відповідальні й складні доручення: відновити розгромлений махновцями Ізюмський ревком. Могилев, такий ізюмський псевдонім Могилевського, за короткий час зумів повністю відновити його роботу.

Після громадянської війни П. С. Могилевський займає різні відповідальні посади. В червні 1921 року добровільно йде захищати завоювання соціалізму. Після демобілізації займається відбудовою зруйнованого господарства. Нині на заслуженому відпочинку.

Життя одного з найстаріших єлисаветградських ветеранів партії полум'яло в борні. Те, що він разом зі своїми молодими співвітчизниками святкує 60-літній ювілей Жовтня, — нагорода за безмежну відданість ідеалам партії.

М. ШВАРЦБУРГ.

„ПЕРЕДУСІМ — БАЖАННЯ“

До підсумків нашої анкети «Олімпійський резонанс» («Молодий комунар» за 24 вересня ц. р.).

ОТЖЕ, розмова про тих, хто приїде на зміну майстрам, сьогоднішнім рекордсменам. Ми запропонували читачам поміркувати над нерозв'язаною проблемою і висловитися з приводу комплектування збірних областей. Бо турбує, наприклад, той факт, що за легкоатлетичну команду виступають здебільшого авангардисти і вихованці «Буревісника».

Значна частина читачів бачить упущення в тому, що в середніх школах погано дбають про олімпійський резерв. У середній й вищій навчальній закладі, на підприємства приходить молодь з низьким рівнем підготовки, особливо із сільської місцевості (І. Циркун, м. Бобринець).

Окремі товариші переконані, що до складу збірних є можливість увести спортсменів не тільки з Кіровограда. Але з «периферійни-

ми» погано працюють, бо більшість кращих тренерів осіла в обласному центрі.

Так от про тренерів. Чи тільки їхня вина в тім, що кіровоградці отримують нулі на республіканських змаганнях? Студент факультету фізвиховання Кіровоградського педінституту О. Редозубов підкреслює: «Я не знаю тренера, який не хотів би виховати хорошого учня. А досвід і майстерність набуваються в ході роботи...» Його думку доповнює студентка інституту сільськогосподарського машинобудування Л. Генералова: «Тренер — це вчитель. Він завжди вчить діяти правильно. Лише від праці вихованців залежить успіх. Але в решті відповідей звучить тривожне нарікання: «Безвідповідальність тренерів — мізерна віддача». Висла лягає передусім на працівників ДЮСШ.

А спортивні бази? Тут проблему «поділено» навпіл: «Потрібні зразкові бази, особливо для тих, хто вже зробив крок у великий спорт». — «Спортивні споруди слід будувати, але спершу давайте навчимося використовувати наявні!»

Щодо організації спортивних змагань. Жоден із тих, хто заповнив анкету, не сказав схвального слова, бо: «У нас спортивні події не схожі на свято».

Хотілося почути, яка місія комсомольських активістів в організації спортивно-масової роботи. Тільки з м. Бобринця і села Кам'яного Новоархангельського району прийшли позитивні відповіді, решта на зразок цієї: «Комітети комсомолу вважають спортивну роботу не своєю справою».

А який розподіл обов'язків між «платиними» і громадськими тренерами? Переважна більшість твердить одно: «Немає тренерів на селі... Секція працює добре там, де є шкільний тренер».

Позиція самого спортсмена? «Хороший спортсмен має вести за собою інших»; «Той, хто посправжньому любить спорт, буде спортсменом завжди, на все життя»; «Майстерності нема без справжнього захоплення». І так майже в кожній анкеті: треба самому зробити все можливе для сходження на висоту — захотіти, зібрати всі сили і старатися, старатися... Треба самому собі подарувати перемогу!

ЧЕМПІОНАТ

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — «ДНІПРО» — 1:1

У середині другого тайму воротар господарів поля Валерій Музичук не втерпів і спересердя вигукнув: «Гейте, що ви стоїте!» Таким чином воротар намагався активізувати свою команду. Не можна сказати, що кіровоградці не протрималися вперед, — перевага територіальна була на їхньому боці. Але в матчі з «Дніпром» гра «Зірки» була зовсім не схожа на гру в останніх зу-

стрічах, які вона провела з лідерами. Заблизивши в першому таймі гол (це зробив В. Новаковський), «Зірка» в другій половині гри віддала ініціативу суперникам, що дозволило піззахисникові черкашан С. Галецькому встановити рівновагу. В якійсь мірі господарів можна було зрозуміти. В останньому матчі вони не бачили перед собою «великої цілі», гра принципово для них нічого не акризувала, нічия міцно гарантувала їм, у крайньому разі, п'яте місце.

Гравці і команда врешті нічого не втратили. Ось хіба що уболівальники залишилися невдоволеними. Адрже в останньому матчі вони чекали від улюбленої команди завершального акорду, який став би гідним підсумком футбольного сезону, за який кіровоградці заслуговують високої оцінки. «Зірка» ж провела матч мляво, без особливого ентузіазму.

Останнього туру, який відбудеться 27 жовтня, «Зірка» вільна від гри.

М. СОМОВ.

МОЛОДІ ПРОБУЮТЬ КРИЛА

Двісті робіт представляє на Республіканській виставці науково-технічної творчості студентів, що відкрилася сьогодні в Мінську. Молодь веде дослідження в галузі металургії, розробляє надзвичайно

складні електронні прилади для контролю і управління технологічними процесами, проектує унікальні будинки і споруди, цілі райони і селища. Тепер у студентських проектно-конструкторських і обчис-

лювальних бюро працює близько 4 тисяч юнаків і дівчат. До наукової роботи залучено кожних 9 з 10 майбутніх спеціалістів. Тільки за один рік було рекомендовано до впровадження близько 700 студентських розробок.

ЧЕТВЕР

27 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — Мультифільм. «Чарівник Смаррадового міста». 8, 9, 10 серії. 10.30 — К. т. Фільм-концерт «Старовинні марші і вальси». 10.55 — К. т. «Наша біографія. Рік 1975-й». 14.30 — К. т. Документальний фільм «Подвиг на островах». 15.25 — К. т. «Образ комуніста в радянській літературі». 16.15 — К. т. «Шахова школа». 16.45 — К. т. «Винахідник». 17.15 — К. т. «Старти надії». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. Лейнінський університет міжвоєнний. «Список життя — соціалістичний». 18.45 — К. т. Концерт Державного Волинського російського народного хору. 19.30 — «Дія блага людини». 19.45 — К. т. «Ходина по муках». 7 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Кубок

СРСР з хокею. Підфінали: «Динамо» (Москва) — ЦСКА; «Динамо» (Рига) — «Спартак». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 15.30 — Для школярів. «Ким бути?» Ворошиловградська технічна училище № 46. 16.00 — «Ювілейна вахта праці». Закарпатські газетники. 16.30 — «Золоті зірки України». Кінопарис про бригадира монтажників кінескоп-копиртного цеху заводу «Азовсталь» Героя Соціалістичної Праці П. Т. Медведського. 16.45 — Маленький концерт. 16.55 — Соціальний портрет колективу Харківського тракторного заводу. Передача четверта. 17.25 — Республіканська фізико-математична школа. Відкриття математичної олімпіади. 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.30 — Кінопрограма Туркменського телебачення. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. «60 років радянської музики». Творчість Б. Лятошинського. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Пестер». По закінченні — К. т. Новини.

П'ЯТНИЦЯ

28 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика.

9.30 — К. т. Художній телефільм «Ходина по муках». 7 серія. 10.45 — К. т. Документальний телефільм «Капітан». 14.30 — Документальні телефільми. 15.20 — К. т. «Кінога. Час. Читач». 15.50 — К. т. «Москва і москвичі». 16.20 — К. т. Фільм для дітей. «Червоні блоні». 17.30 — К. т. «Ювілейні вахти-ударний фінш». «Атоммаш». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. До 60-річчя Великого Жовтня. «Поздоровлення друзів». Програма телебачення Народної Республіки Болгарії. 20.00 — К. т. «Наша біографія. Рік 1976-й». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Ану, дівчата». Міжнародний конкурс студентів. 23.15 — К. т. Кубок світу з спортивної гімнастики. (Іспанія). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — В концертному залі «Дружба». Концерт ансамблю скрипалів Московської філармонії. 10.45 — Телефільм «Робоче місце — не бо». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — К. т. Кінопарис «Гігант хімії». 11.40 — Історія для учнів 8 класу. К. Маркс і Ф. Енгельс — основоположники наукового комунізму, вожді світового пролетаріату. 12.10 — К. т. Під прапором Жовтня. Звітують трудівники Київської області. 13.25 — Інформація і науково-технічний прогрес. 15.30 — Ювілейна вахта праці. Дніпропетровські будівельники. 17.00 — Концерт. 17.30 — Соціальний портрет колективу Харківського тракторно-

го заводу. Передача п'ята. 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.30 — Для дітей. Телефільм «Мій друг Кнопик, який знає все». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — Наша Радянська Конституція. 19.45 — Л. Дмитренко. «Генерал Ватутин». Вистава. 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження вистави «Генерал Ватутин». 22.25 — Співає народна артистка УРСР В. Арканова. 22.55 — К. т. Новини.

СУБОТА

29 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «АБВГДейка». 10.30 — К. т. «Для вас, батьки». 10.30 — К. т. Радіо музична програма. 11.00 — К. т. «Більше хороших товарів». 11.30 — К. т. Документальний фільм. 11.55 — К. т. «Музичний абонемент». 12.35 — К. т. «Здоров'я». 13.20 — К. т. Тираж «Спортлото». 13.30 — К. т. «В гостях у казку». Телефільм «Сьомий Дзін». 15.00 — К. т. «Літературні бесіди». 15.30 — К. т. «Комсомольці — неспокійні серця». Концерт. 16.00 — К. т. «Очевидне і неможливе». 17.00 — К. т. Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Мінськ) — «Динамо» (Київ). У перерві — новини. 18.50 — К. т. Документальний телефільм

«Київ». 19.25 — К. т. «Народні мелодії». 19.40 — К. т. Телефільм «Ходина по муках». 8 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Сільська година». 13.30 — К. т. «Музичний кіоск». 14.00 — «Етапи великого шляху». Фільм «Життєвий». 15.55 — К. т. «Між народна панорама». 16.25 — К. т. Сьогодні — День працівників автомобільного транспорту. В передачі бере участь міністр автомобільного транспорту РРФСР Е. Г. Трубицин. 16.40 — К. т. «За нашими лістами». 17.20 — К. т. Мультифільм «Мішок яблук». 17.40 — К. т. Телефільм «Веліт сини». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. А. Бабджанян. «Картини». 18.30 — К. т. «Кубок міжнародної молоді». 19.30 — К. т. «Пісня-77». 19.55 — К. т. «Ходина по муках». 9 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Про бале». Традиції радянського балету. 22.50 — К. т. Телемат з акробатками. Поліна — Болгарія — СРСР. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Для дітей. Фільм «Юність». 11.00 — Ювілейна вахта праці. Одеські докери. 11.30 — К. т. «Салют Жовтню». 12.00 — «Сім'я». 12.45 — Телефільм. 14.00 — К. т. Сьогодні — День працівників автомобільного транспорту. Тележурнал «Автомобіліст». В передачі бере участь Міністер автомобільного транспорту УРСР Ф. П. Головаченко. 14.45 — «Мелодії єдиної людини». Концерт. 15.15 — «Слава солдатській». 16.15 — Для дітей. Кіножурнал «Брашна». 16.25 — К. т. «Екран молодих». «Погляд у майбутнє». Зустріч студентів Києва з академіком С. К. Консвятським. 17.30 — К. т. Концерт учасників художньої самодіяльності Сумської області. 18.00 — Кіножурнал «Хроніка нашого дня». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. Народна творчість України. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Фільм «Великий аттракціон». По закінченні — К. т. Новини.

НЕДІЛЯ

30 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика для дітей. 9.30 — К. т. «Будильник». 10.00 — К. т. «Служба Радянському Союзу». 11.00 — К. т.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 18425.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61197.

Зам. № 455.

Тираж 60 600.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ. г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.